

Вейкколайнен

Справа № 761/25544/22
Провадження № 1-кс/761/14241/2022УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

23 листопада 2022 року

місто Київ

Слідчий суддя Шевченківського районного суду міста Києва Чайка О.С.,

за участю: секретаря судового засідання Ліскової А.А.,

прокурора Черніченка І.В.,

захисника Бурлаченко Н.М.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду клопотання старшого слідчого слідчого управління Головного управління Національної поліції у місті Києві Братима М.І., погоджене начальником відділу Київської міської прокуратури Ткачуком Д.В., про здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження № 12022100000000843, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань 04.11.2022

установив:

До Шевченківського районного суду міста Києва надійшло клопотання старшого слідчого слідчого управління Головного управління Національної поліції у місті Києві Братима М.І., погоджене начальником відділу Київської міської прокуратури Ткачуком Д.В., про здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження № 12022100000000843, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань 04.11.2022 за підозрою Вейкколайнена С.В., Гадалова М.С., Казеїчева С.В., Малахаєва О.С. та Потопальського О.В., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Клопотання обґрунтовано тим, що слідчим управлінням Головного управління Національної поліції у місті Києві здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 12022100000000843 від 04.11.2022 за підозрою Вейкколайнена С.В., Гадалова М.С., Казеїчева С.В., Малахаєва О.С. та Потопальського О.В., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 22.02.2022 о 05.00 год президентом Російської Федерації оголошено про початок військової операції на території України.

Після цього, підрозділами збройних сил Російської Федерації, на виконання злочинного наказу представників влади Російської Федерації, всупереч вимог міжнародного законодавства, зокрема: частини 4 статті 2 Статуту ООН, Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року; резолюцій- № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, та здійснено широкомасштабне військове вторгнення на територію України, яке триває до цього часу.

У ході даного вторгнення, підрозділами збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, в порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, здійснюються

спроби окупації міст на території України, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння і військового обладнання. При цьому, вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії Російської Федерації та її збройних формувань призводять до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У зв'язку з цим, 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» на території України введено воєнний стан, який у подальшому продовжений.

Так, 25.02.2022, у ранковий період доби, точного часу досудовим розслідуванням не встановлено, Вейкколайнен С.В., будучи заступником командира ЗМОП «росгвардії» по Красноярському краю Російської Федерації, озброєним, в форменому одязі, включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ Російської Федерації, тобто комбатантом, в штаті спеціального загону швидкого реагування (надалі СЗШР) «росгвардії», діючи умисно, спільно та узгоджено з Потопальським О.В. та Казеїчевим С.В., маючи умисел направлений на вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у формі нападів не вибіркового характеру на цивільні об'єкти і цивільне населення, поєднаних з умисним вбивством, за попередньою змовою групою осіб, перебуваючи на бойових позиціях по вул. Шевченка та вул. Свято-Покровській в смт. Гостомель Київської області, напроти ЖК «Чеський двір», неподалік від магазину ТОВ «ФОРА», розташованого за адресою: Київська область, смт. Гостомель, Гостомельське шосе, 1, діючи узгоджено з Потопальським О.В. та Казеїчевим С.В., на виконання злочинного наказу останнього, віддав протиправний наказ невідомим підлеглим з числа військовослужбовців СЗШР «росгвардії» на напад не вибіркового характеру на цивільні об'єкти і цивільне населення, шляхом розстрілу цивільного населення та будь яких транспортних засобів, які рухаються по вул. Свято-Покровській в смт. Гостомель Київської області в напрямку с. Раковка Вишгородського району Київської області з міста Києва і протилежному, у зв'язку з чим у невідомих військовослужбовців у складі СЗШР «росгвардії», які перебували на вказаній території, сформувався кримінально протиправний, спільний з Вейкколайненем С.В., Потопальським О.В. та Казеїчевим С.В. злочинний умисел.

У подальшому, 25.02.2022, в період часу приблизно з 09.00 год по 09.30 год, невідомі в ході досудового розслідування військовослужбовці СЗШР «росгвардії», будучи озброєними, в форменому одязі, включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ російської федерації, знаходячись по вул. Свято-Покровській в смт. Гостомель Київської області, напроти ЖК «Чеський двір», неподалік від магазину ТОВ «ФОРА» за адресою: Київська область, смт. Гостомель, Гостомельське шосе, 1, під командуванням Вейкколайнена С.В. та на виконання протиправного наказу останнього і Казеїчева С.В. щодо вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у формі нападів не вибіркового характеру на цивільні об'єкти і цивільне населення, поєднаних з умисним вбивством, за попередньою змовою групою осіб, з наявної на їх озброєнні вогнепальної стрілецької зброї невідомого виду, відкрили вогонь на ураження по 2-м цивільним транспортним засобам, в яких перебували цивільні особи, що рухались по вул. Свято-Покровській в смт. Гостомель Київської області в напрямку с. Раковка Вишгородського району Київської області з міста Києва і протилежному, а саме: близько 09.00 год по транспортному засобу «Renault Clio», з державним номерним знаком КА 6440 СВ, що рухався по вулиці Свято-Покровська, смт. Гостомель Київської області в напрямку с. Раковка Вишгородського району Київської області, внаслідок чого водій вказаного транспортного засобу, Колеснікова Лілія Василівна, 19.01.1961 року народження,

Шевченківський районний суд

міста Києва

*2610*66763767*1*1*

отримала тілесні ушкодження у вигляді міно вибухової травми, уламкове поранення наплічної ділянки справа та скроневої ділянки справа м'яких тканин, а пасажир, що знаходився на передньому сидінні вказаного автомобіля, неповнолітній Іванов Олександр Дмитрович, 17.05.2003 року народження, отримав вогнепальне поранення голови, несумісне із життям, від якого помер на місці.

Також, близько 09.30 год по транспортному засобу «Chevy Tiggo», державний номерний знак СВ 6538 АІ, що рухався по вул. Свято-Покровська, смт. Гостомель Київської області в напрямку с. Раковка Вишгородського району Київської області, внаслідок чого водій вказаного транспортного засобу Борсук Євген Павлович, 13.03.1967 року народження, отримав тілесні ушкодження у вигляді поранення плечової кістки.

Отже, віддавши наказ на напад не вибіркового характеру на цивільні об'єкти і цивільне населення, в результаті чого вбито цивільних осіб, Вейкколайнен С.В. порушив вимоги ст. ст. 51, 52 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 8 червня 1977 року та ст. ст. 3, 27, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаній у м. Женева 12.08.1949 та ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 8 червня 1977 року.

26.09.2022 Вейкколайнену С.В. повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, яке опубліковано в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Крім того, слідчий вказує у клопотанні, що в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора опубліковано повістки про виклики підозрюваного.

Також, слідчий вказує, що постановою слідчого підозрюваного Вейкколайнена С.В. оголошено у розшук.

Таким чином, слідчий зазначає, що підозрюваний Вейкколайнен С.В. переховується від органів досудового розслідування та суду на тимчасово окупованій території з метою ухилення від кримінальної відповідальності.

А тому, на думку слідчого, у органу досудового розслідування у кримінальному провадженні наявні достатні докази, які підтверджують скоєння підозрюваним Вейкколайненем С.В. інкримінованого йому злочину, при цьому, зважаючи на те, що Вейкколайнен С.В. переховується від органів досудового розслідування з метою ухилення від кримінальної відповідальності, на виклики слідчого не з'являється, оголошений у розшук та перебуває на тимчасово окупованій території, є всі підстави для здійснення спеціального досудового розслідування.

У судовому засіданні прокурор клопотання підтримав та просив його задовольнити з підстав у ньому наведених.

Захисник підозрюваного заперечувала щодо задоволення клопотання та просила відмовити у його задоволенні.

Заслухавши доводи прокурора та захисника, дослідивши матеріали клопотання, слідчий суддя дійшов висновку про наступне.

Так, в судовому засіданні встановлено, що слідчим управлінням Головного управління Національної поліції у місті Києві здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 12022100000000843 від 04.11.2022.

Відповідно до постанови заступника начальника відділу Київської міської прокуратури Величка Д.С. від 04.11.2022 із матеріалів кримінального провадження № 12022100050000424 від 01.03.2022 виділено в окреме провадження № 12022100000000843 від 04.11.2022 за підозрою Вейкколайнена С.В., Гадалова М.С., Казеїчева С.В., Малахаєва О.С. та Потопальського О.В., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Як убачається з матеріалів клопотання, 26.09.2022 складено письмове повідомлення

про підозру Вейкколайнену С.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, яке була розміщена разом із повістками про виклик на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та в друкованому засобі масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження – газеті «Урядовий кур'єр» № 208 від 28.09.2022.

Слід зазначити, що поняття «обгрунтована підозра» не визначене у національному законодавстві та, виходячи з положень ч. 5 ст. 9 КПК України, необхідно взяти до уваги позицію Європейського суду з прав людини, відображену у пункті 175 Рішення від 21.04.2011 у справі «Нечипорук і Йонкало проти України», відповідно до якої термін обгрунтована підозра означає, що існують факти або інформація, які можуть переконати об'єктивного спостерігача в тому, що особа, про яку йдеться, могла вчинити правопорушення (рішення у справі «Фокс, Кемпбелл і Гартлі проти Сполученого Королівства» від 30.08.1990, п.32, Series A, N 182).

Водночас, обставини здійснення підозрюваним конкретних дій та доведеність його вини, потребують перевірки та оцінки у сукупності з іншими доказами у кримінальному провадженні під час подальшого досудового розслідування.

Такий висновок узгоджується з правовими позиціями, наведеними у рішеннях Європейського Суду з прав людини, зокрема, у справі «Мюррей проти Сполученого Королівства» № 14310/88 від 23.10.1994, в яких суд зазначив, що факти, які є причиною виникнення підозри не повинні бути такими ж переконливими, як і ті, що є необхідними для обгрунтування вироку чи й просто висунення обвинувачення, черга якого надходить на наступній стадії процесу кримінального розслідування.

Так, для вирішення питання щодо обгрунтованості повідомленої підозри, оцінка наданих слідчому судді доказів здійснюється не в контексті оцінки доказів з точки зору їх достатності і допустимості для встановлення вини чи її відсутності, доведення чи не доведення винуватості особи, що здійснюється судом при ухваленні вироку, а з метою визначити вірогідність та достатність підстав причетності тієї чи іншої особи до вчинення кримінального правопорушення, а також чи є підозра обгрунтованою, щоб виправдати подальше розслідування або висунення обвинувачення.

Водночас, слідчому судді під час вирішення питання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування не надається весь обсяг доказів, зібраних під час досудового розслідування та дані щодо джерел їх отримання. Такі матеріали мають надаватися суду при судовому провадженні відповідного кримінального провадження та саме на цій стадії, передбачено здійснення оцінки доказів з точки зору належності, допустимості, достовірності та сукупності доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Відповідно до практики Європейського суду з прав людини вимога розумної підозри передбачає наявність доказів, які об'єктивно зв'язують підозрюваного з певним злочином і вони не повинні бути достатніми, щоб забезпечити засудження, але мають бути достатніми, щоб виправдати подальше розслідування або висунення звинувачення (рішення у справі «Мюррей проти Об'єднаного Королівства» від 28.10.1994, «Фокс, Кемпбелл і Гартлі проти Сполученого Королівства» від 30.08.1990).

При цьому, на стадії досудового розслідування кримінального провадження, слідчий суддя не вправі вирішувати ті питання, які повинен вирішувати суд під час розгляду кримінального провадження по суті, зокрема, не вправі оцінювати докази з точки зору їх достатності і допустимості для визнання особи винною чи невинною у вчиненні злочину, а лише зобов'язаний на підставі розумної оцінки сукупності отриманих доказів визначити, що причетність особи до вчинення кримінального правопорушення є вірогідною та достатньою.

Так, слідчий суддя, дослідивши матеріали клопотання за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин провадження, керуючись законом, оцінюючи сукупність зібраних доказів лише щодо пред'явленої підозри з точки зору їх достатності та взаємозв'язку, не вирішуючи наперед питання про винуватість підозрюваного у вчиненні інкримінованого йому злочинів,

Шевченківський районний суд
міста Києва

*2610*66763767*1*1*

3

правильність кваліфікації його дій, допустимість доказів щодо встановлення винуватості підозрюваного, вважає, що зміст клопотання та долучених до нього матеріалів кримінального провадження можуть свідчити про існування фактів і інформації, які можуть переконати об'єктивного спостерігача у тому, що Вейкколайнен С.В. міг вчинити інкриміноване йому правопорушення.

При цьому, відповідно до оперативної інформації органу досудового розслідування підозрюваний Вейкколайнен С.В. може перебувати на тимчасово окупованій території України та приймати участь у бойових діях.

04.10.2022 постановою старшого слідчого управління Головного управління Національної поліції у місті Києві Машкіної А.О. підозрюваного Вейкколайнена С.В., 04 грудня 1976 рок народження, оголошено в розшук.

Водночас, чинне процесуальне законодавство не визначає, якими саме доказами має бути доведено, що особа перебуває у будь-якому із видів розшуку, однак регламентує, що про оголошення розшуку (державного та міжнародного) органом досудового розслідування має бути винесена відповідна постанова (ч. 2 ст. 281 КПК України), що в даному випадку і було здійснено органом досудового розслідування шляхом винесення постанов про оголошення підозрюваного в розшук.

Згідно з ч. 5 ст. 139 КПК України ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Разом з тим, відповідно до ч. ч. 1, 2 ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень глави 24-1 КПК України.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Положеннями ч. 2 ст. 297-2 КПК України, визначено, що у клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування зазначається: 1) **колотий виклад обставин**

кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання; 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини; 4) відомості щодо оголошення особи у міждержавний та/або міжнародний розшук; 5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності; 6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Враховуючи вищевикладене, зважаючи на надані слідчому судді матеріали кримінального провадження, що свідчать про причетність Вейкколайнена С.В. до вищевказаного кримінального правопорушення, а також, враховуючи той факт, що останній переховується від органів досудового розслідування з метою ухилення від кримінальної відповідальності, оголошений у розшук та знаходиться на тимчасово окупованій території України, слідчий суддя дійшов висновку про наявність обґрунтованих підстав, визначених ст. ст. 297-1, 297-2, 297-4 КПК України, для задоволення клопотання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12022100000000843 від 04.11.2022 відносно Вейкколайнена С.В. за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Керуючись ст. ст. 2, 7, 297¹-297⁴, 309, 372, 532 Кримінального процесуального кодексу України, слідчий суддя

постановив:

Клопотання старшого слідчого слідчого управління Головного управління Національної поліції у місті Києві Братима М.І., погоджене начальником відділу Київської міської прокуратури Ткачуком Д.В., про здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження № 12022100000000843, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань 04.11.2022, – задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12022100000000843, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань 04.11.2022, за підозрою Вейкколайнена Сергія Валерійовича, 04.12.1976 року народження, [REDACTED]

[REDACTED] у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Роз'яснити, що у разі якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Ухвала набирає законної сили з моменту її оголошення та оскарженню не підлягає.

Слідчий суддя

О.С. Чайка

3 оригінали згідно

Суддя

О.С. Чайка

Секретар

08.11.2022

Прощуровано та пронумеровано

на арк

Чайка О.С.

Ліскова А.А.

Суддя

Секретар

